

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

129. szám.

Pest, augusztus 12. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhozardással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

Pest, aug 12.

A rémképekkel ijesztgetések, még folyton folynak. Az olaszországi legújabb catastropha le-
verőleg hat a nemzeti képviselőkre, s a mi legkülönösebb, miként egy baloldali követ megjegy-
zé, azok szomorkodnak legjobban az olaszok
vesztességén, kik a válaszfeliratban az osztrá-
koknak Milano ellenében fegyveres segítséget
ígérték!

A rémképeket terjesztő társulat tegnap meg-
neveztük commis-voyageurjei ugyancsak forgo-
lódnak, és ezért alkalmat veszünk magunknak
ezen rémképekről egy pár szót ex professo ej-
tegetni.

Ezek a rémképek két nagy osztályra szakad-
nak. Az egyik osztályba tartoznak azok, mellyek-
től a ministeri párt úgy fél, mint a suszterinas a
kísértettől; a másik osztályba tartoznak azok,
mellyektől lehet ugyan félni, de csak akkor ha
az ország tovább is oly jámbor egykedvűséggel
kormányoztatik, mint a jelen ministerium alatti.

A ministeri párt rémképei: a vallási és nem-
zetiségi háboru, az anarchia, a birtoktalanok fel-
kelése a birtokosok ellen.

Ezen bajok olyanok, mellyek a valóságban,
mindenütt kisebb magyobb mértékben, és külön-
nemű módosításokban csakugyan léteznek.

Léteznek Magyarországhon, sőt itt tán in-
kább mint másutt.

De azért itt még a kérdésnek nincs vége. —
Hátra marad megvizsgálni, ha valjon ezen rémek

a mennyiben ne tán léteznének, legyőzhetők-e
vagy nem?

A mennyire mi a körülményeket ismerjük a
mi véleményünk az, hogy a ministerium az or-
szág belállapotát sokkal sötétebb üvegen nézi,
mint kellene, ellenben az ország külhelyzetét
véghetetlenebben vidámabb s derültebb színben
látja, mint azt a politicusnak szabad volna.

S ez mindjárt az első hiba, a midőn a minis-
terium a külföldet különösen azokat mik Bécsben
történnek oly nagyban ignorálja, pedig meg
kellene emlékezni, hogy valamint új szabadsá-
gunkat, és alkotmányunkat annak köszönhetjük,
hogy Bécsben az egész monarchiát összetartó
bureaucratia megbukott: úgy ujonnan nyert sza-
badságunk akkor lelendi meg ismétli sirját, ha a bé-
csi középponti kormány, legyen ez absolutisticus,
constitutionalis, vagy akár respublicai, magát
organisálhatná, s valahogy ismét erőre vergőd-
hetik. —

A ministerium politicája bizodalatlanság a
nép ellenében, másfelől a vakhitőségig optimis-
mus a külföld ellenében.

Mert ha a világ valamennyi kalapácsa mind
egy volna, még avval sem lehetne kiverni a tábla-
bíróilag alkotott koponyából azt, hogy a mi a
corpus jurisba be van írva, a mit Pozsonyban a
a primási palotában megpecsételnek az az egész
világ előtt maga az isteni revelatio.

Önökét ki nem lehet húzni azon sárból, hogy
ne hinnék még tovább is azt, hogy a bécsi kor-
mány azért nem támad meg minket komolyabban
mert Ferdinánd, ki egyszersmind a szomszéd or-
szág feje, saját kezével írta alá ujdun alkotmá-
nyunkat.

Nem támadnak meg, mert e pillanatban nincs
erejük két helyen harczolni.

E mellett még sietniök sem kell, mert itt Ma-
gyarországon.

April óta ugyancsak kevés változás történik,
marad minden in statu quo, mintha Magyarország
geographiai helyzetére egy afrikai oaz, egy szent
Helena szigete volna.

Illy helyzetben a ministerium politikája a leg-
tökéletesb circulus vitiosus.

Aprilban, és májusban, ha a ministerek ére-
lyességre és tevékenységre intettek: az felelték,
nincs pénz nincs katona. És ez a táblabíró előtt
eldöntő argumentum volt. Arról senki sem gon-
dolkozott tovább, ha valjon széles ez országban
forrás sincs arra, hogy pénzünk és katonánk le-
gyen. Mert ha nincs, ne játszunk Europa szinpa-
dán marionet-comediát, hanem ülünk le s adjuk
oda magunkat valamely hatalmas ország pártfo-
gása alá, s köszönjük meg ha élhetünk e világon.

Pénz és katona szerzésre egyedüli mód volt,
az országgyűlés egybe hivatása. — Az ember
azt hitte, a nemzet nyakra före fog összehivatni,
mert ha pénz és katona nincs, akkor nincs nem-
zet, nincs kormány, nincs ellenségeinktől biz-
tos maradásunk.

De hogy fog az most tetszeni, ha meggondol-
juk, hogy midőn eddig a kormány azok ellen, kik
öt téltlenségről vádolák mindig a pénz és katona
hiányával menté magát most midőn kenyér törésre
kerülne a dolog, magok magokat czáfolgatják meg.
Ugyan hogy kellene azon kormányznak pénz és
katona, melly öt hónap után a jelen pillanatban,
a pénz és katona ügyben, még a praeliminarek
stadiumában botorkál elő felé? —

Ha a kormányznak pénzre és katonára van
szüksége lépjen elő. Probálja meg, költesse fel
egyszer, egy éjjel, első álmukból a követeket s
kivánatára öt percz alatt szavazat fog történni.

És a milly lelkes lesz a gyűlés, olyan lesz az
egész ország.

Hanem akkor aztán le kellend vetközni azon
politikát mellyre akkor gondolunk, ha nagy hasu
embereket látunk.

Isten őrizz akkor, ha egyszer csőrömpöléssel
kezdünk munkához, akkor bele lankadjunk.

Ha mi úgy folytatjuk mint Marcziusban kezd-
tük, akkor nincs mitől félni. Akkor az ujonan fe-
léledt zászlókra, a szabadság, egyenlőség és test-
vériség jelszavai tüzetek fel... és az egész
ország egy volt, soha a közép pont iránt oly
nagy előszeretettel az országban nem létezett.

A mit Pesten mondtak, azt megérté minden
ember kiben józan lélek lakik, s azért mind ide
csalatkoznak.

Megérkeztek a ministerek. Ezek a három nép-
szerű hangzatu szó helyébe a corpus iuris ron-
gyos lapjait emelék. Ezt persze igen kevesen ér-
tik, még kevésben vannak azok, kik e könyv iránt
valami nagy előszeretettel viseltetnének.

A marcziusi változások rázkodtatásba hozták
a nemzetet. — A kormány ellenkezőleg midőn
Pestre jött nyugalomba telepíté magát, azért te-
kintélyében a mozgó hullámok között mind in-
kább alászállott.

A mozgás létezett. Ezt vezérelni kellett
volna; a kormány ezt nem tette elmulasztotta s így
történt, hogy a mozgalmak élére sok helyütt el-
lenségeink állottak, s a lázában mindenre kön-
nyen csabitható népet a magyaroktól különböző
érdekekben magoknak lefoglalák.

A mi kormányunknak itt a középponton nap-
nak kellett volna lenni, melly a vidéki érdekek
olaj lámpáját elhomályosította volna.

A kormánynak mint a villám menydörögni
kellett volna, s akkor a vidéken a papir és bod-
zafa puskákra senki sem gondolt volna, a midőn

most a középponti erőtlenség miatt e bajok olly komolyokká lettenek.

Mi lelkünk teljes meggyőződéséből nyíltan kimondjuk, hogy minden baj, minden lázadás minden törvényelleni szegülés a ministerium lelketlen politikájának logikai következménye.

A rémképek, mellyek most léteznek, mind a ministerium szemhunyasá atatt nevekdedt kigyó-fajok. —

Veszedelemes jószág mindenestre, de még sem olyan, hogy kétségbe esünk, s mint az elfáradt üldözött, földre vessük magunkat s bevárjuk mig ellenségünk utolér, és semmivé tesz.

Pedig a ministerium így viseli magát ezen rémképek ellenében. Megadta magát az ellenségnek, kegyelemre. — Megadta pedig akkor midőn már védelemről többé nem is gondolkozik.

Avvagy gondolkozhatik-e az komolyan védelmi eszközökről, kinek eljárása olly rákszerű, hogy egy hirtelenében kötött béke után Radeckhi előbb beszállsolhat Budára, mint sem a magyar katonai törvény csak tárgyalás alá kerülne!

A ministerium a mi derék és józan népünkben rémképeket lát, nem mer, nem tud tenni, s azért magát kénytelen kegyelemre megadni az ostrákoknak. —

Ide jutottunk bizodalomkoszoruzta nagy férfainkkal.

Jövő számunkban megmutatjuk, mint lehetne a kormánynak ezen felállított rémképekkel még most is megküzdeni.

Egy pár specialitas, mellyből jó lesz a többiekre egy kis következtést huzni.

— I. Az ember az unalomig hallja hogy itt és itt a nemzetörök kiindulni parancsoltattak, megint visszaküldettek ismét az mondatott, csak a fele jöjjön, hogy elég lesz a felének a fele st.

Mindenki curiosus volt, mi lehet mindezen confusioknak oka? A kormány, vagy a megyei hatóságok?

Ime, szerencsénk van ez alkalommal egy ilyen confusionalis jelenet eredeti okát feltárhathatunk.

A ministerium a szerb berohanás kezdete óta levelezésben levén a hatóságokkal, mellyek a nemzetörégi ügyeket vezérlék, a kölcsönös értesítés után elvégre oda ment ki a dolog, hogy a hajduvárosi nemzetörök ide s tova fél indulóban volnának.

És várva várak a megindító parancsot, a seereg készen, a lehetőségig felfegyverkezve, a riadó trombitások lélekzetet véve, ajkaikat hangszerök végéhez illeszték.

Ekkor sebes postán érkezik egy hírnök.

Olvassuk, a levelet, olvassuk!

A levélből két formasierintü ministeri rendelet hull ki.

Az elsőben Mészáros Lázár meghagyja, hogy ekkor és ekkor ennyien és ennyien induljanak, hogy majd lesz számukra a Tiszán gőzhajó.

A másikban, ugyanazon hivatalbeli szám alatt, ugyanazon aláírással az rendeltetik, hogy a hajdusági nemzetörök maradjanak otthon, mert jelenleg rájuk több szükség nincsen.

Képzeltetni, mennyire megütödték oda lent ezen a két ellenkező rendeleten, melly különben olly testvéries egyetértésben mint ikrek egy napon jöttek e világra, sőt ugyanazon boritékba voltak lepecsételve.

Mit volt mit tenni, a hajduvárosiak illetően képen az írásból nem okosodhatván ki, felküldtek magok közül néhányat ide Pestre hadd kérdeznék meg élő szóval a ministert.

Itt szokás szerint a küldötteket Pontiusból Pilátushoz utasítgatták, Mészáros Batthyánihoz küldte őket, Batthyáni pedig Baldaccihoz.

Mit mondtak ezen urak, privatim mint excusáltak magokat, nem ide tartozik.

Hivatalos uton Baldacci hátirata után, úgy beszélük az' jött ki, hogy Baldacci ur nem levén barátja azon eszmének, hogy a nemzetörök mobilisáltassék, a kérdést otthon maradásra dönti el.

Ugy látszik azonban e határozat később megint megváltoztatott, mert a hajduság mégis megindult.

A szállítást és gőzhajót illető rendeltenségek sora egész regény.

Hát a fegyverzés!

A hadügyminister a hajdúk számára egy megérkezett szállitmányból már utalványzott egy néhány száz puskát.

Hanem azt azért nem adták ki, mert azokat egy más minister már másuvá ígérte.

O amabilis confusio! —

Igy mennek ügyeink nagyban és kicsinban.

II. Az igazat megvallva, nincs a világon szebb dolog, mint mikor az ember nem akarván tenni valamit, feltalál egy pompás excusatiot.

Példának okáért a hadügyminister nem régen ezelőtt kihirdette, hogy a hadügyészi tanból lezkefolyam nyittatik meg.

Természetesen, ügyvédeink közül akadt vállalkozó elég.

Tán több is, mint a mennyit a kormány várt, a mennyiben sokan vannak még a magyarok közül azon boldog reménységben, hogy a nagyhangzású kétszáz ezer embernyi sereg nem fog papiroson maradni.

Tehát csak gyülekeztek úgy lassacsán a tanulni akarók, midőn néhány nap előtt, a hadministeriumtól egy rendelet jön, mellyben kinyilatkoztatik, hogy több hallgató nem fog felvétetni, mert a lezkefolyam igen szük, több ember nem fér bele!

Bizony, bizony, ennél excellensebb excusatiót nem is igen lehetett volna találni!

Ha nem férnek a szobába, a minister csak nem faragtathatja a hallgatókat vékonyabbra.

Aztán ha majd például a télire mégis szükében leszünk egykor a hadügyészeknek, keresni fogjuk őket jobbra balra, interpelláljuk a ministert, a tanfolyam sikeréről, előre képzeltetni, milly kellemes lesz a kormány peremptorius válasza: —

Nem fért több el a hallgató terembe!

Mert ez az ok, hogy többen nem vétetnek fel, nem pedig az, hogy nincs többre szükség.

Ilyen okok azok gyakran, mellyek miatt a ministerium sok nagyobb dolgokra azt mondja, hogy nem lehet, nem teheti.

Ajánljuk e levelet a kereskedelmi minister figyelmébe.

Szerkesztő!

Mi az ördög? martius tizenötödike előtt, vagy után élünk-e? — itt reánk nézve, ugy látszik, martius 15-e még nincsen, mi szert nem tehetünk arra; önnek lapjára előfizetni akarván, a n. mihályi postatiszt az előfizetést el nem fogadta, azt állítván, hogy utasítása van arra, hogy Martius 15-ére az előfizetést el ne fogadja; — ebből két corollariumot huzok ki, 1-ör mint feljebb mondtam, reánk nézve még Martius 15. fel nem maradt, — 2-ör hogy azt állítani, miként Magyarországon sajtó szabadság létezik, nem kevesebb mint hazugság — uram! tegyen ön róla, hogy lapját, a juliusi számoktól kezdve minél előbb megkaphassam értesítvén engem arról is, hogy az előfizetési árt hová küldjem.

Hazaíui üdvözzelletel vagyok önnek

Vinnán, aug. 6-kán 1848.

Polgártársra
Draveczky Mihály.

Pest 1848 augusztus 11-én.

Mondá pedig Krisztus Lázárnak (nem Laczi-nak) kelj fel, és járj! És ő felkele és jára!

Én pedig szeretném mondani a radikalkörnek: Ébredj és mozogj! — és ohajtanám, hogy ébredne és mozogna.

Ha nem is tenne annyit, mint az egyenlőség társulat, melly előtt már tiszti keresetek is megfordulnak, tegyen legalább többet a méltóságos casinónál, melly a ministerekkel coquettiroz.

Vagy annyira elmerültél ő köre a radical férfiaknak! a szerviták kolostora kertében kinnálkozó élvezetekbe, hogy — mint hajdan Hannibal a capuai kéjgyönyörökbe merült grand capitain — borostyán koszorúzott halantékidat, mindeunapi élvek dicstelen posványába mártod!?

Annyira eltörpültél. Te köre a hajdani ellenzéknek? hogy te! ki menyörgő szavadat egy gyökoresnek hitt átalakulásra olly rendíthetlen bátorsággal felemelted.

Te! kinek kebléből tizenöt millio ember, és három száz ezer rácz fölötti hatalom jött létre!

Te! ki most kéjjel tekinthetsz vissza azon nagy napra, midőn az aristocraticailag dúsgazdag gyűlde kisaszszony, minden szeméremből kivetkezve, csak nem könyörgött, hogy szívét, kezét, és birtokát, Kronperger érdemes tutora áldásával fogadd el.

Megelégedve azon győzelemmel, melyet a szent szerviták fölött, szentségtelen kezekkel kivívni nem irtóztál, a legboldogabb dolce far niente lágy karjai közzé vetve magadat, engedted elérni, hogy midőn majdan életed jelét kívánnád adni, csak akkor veszed észre, mikép totaliter elhagedülték minden radicalitásodat!

Ébredj tehát ó társulata a szabadság bajnokainak! Rázd le azon bilincseket, melyekkel a hevesi dinnyék vérvér de édes tartalmához kötvék minden hajlamaid.

Legalább hirdessetek egy úgynevezett nagy gyűlést, és tegyetek kísérletet valjon a hevesi dinnyékkal nem csemtészték-e be azon szép bizodalmat is, mely már annyira ismeretes a világ redouteterem báltozata alatt.

Nyulj kebledbe, és tépd ki a korszakhoz nem illő élvek utáni sovargást; ne hadd magadhoz ragadni az eszemiszomtársaság nevezetét; hanem nyilatkoztasd ki, hogy a törvények korlátai közt, hiv akarsz maradni magadhoz, és kitűzött célodhoz; — meg akarsz felelni nevednek és azon várakozásnak, mely hozzá köttetett; s nem engedted végre soha, hogy egy ember fia is kételkedjék radicalitásodban.

Nyiri Józsa.

— Valakihez Pest, aug. 10.

Nagy jó uram! ugyan követem alásson, méltóztassék valami ügyes kocsi fogadni, ki a város szűk utcáiban ügyesen tudja hajtani lovait, s legyen ön csak a politikában kissé gyorsabb kocsi.

Pestnek ön első gavallérja, s mint az életveszélyezett gyorsasággal szok végig kocsiháznai a városon. Így történt, hogy ön ma a 32-számú budai fiaker kocsijának oldalról neki hajtva, nemcsak a kocsi telt tetemes kárt, hanem a benülő életét is veszélyezteté, a ki ugyan se nem mágnás, se pedig miniszterelnök, de mégis sokkal többnek érzi magát, sem hogy méltóságos patkók alatt találja halálát.

Nem fogja ön rossz néven venni e kis figyelemztetést, a szegény bérkocsi kárát pótolni, s jövőben talán lassabban hajtani.

G. J.

Levél Csernátonihoz

Ó-Becsén, aug. 7.

Barátom!

Tegnapjasmét több undok tettekről tudósítottánk, melyeket a velünk szemben álló ellenséges rablócsapatok, — melyek a környékben fekvő s katonai erővel fedett magyar helységeket megtámadni nem mertek — a védtelen hor-

vát német és illyr helységek lakóin véghezvittek.

Boka, Neusina, Szártsa és Ernesztháza a — nem magyar — községben a legnagyobb kegyetlenségekkel dult egy 400 servianusokból álló csorda, mely magával két ágyut vitt. Az említett helységek népe a torontali nemzetőrrel együtt az első ágyulövésre megfutott, melyre a védtelentül maradt községek elkezdettek pusztítani.

Több elfogott gyermekek a népség szemelátára megnyuzattak s illy borzasztó állapotban rémités végett az elfoglalandó helységek felé vitettek és mutogatattak, míg végre vad kaczagások és örömrivalgások közt nyárába huzattak.

Többek közt egy tisztos horvát családbeli 70 éves özvegy házából kihurczoltatván, a rablók kívánságára magyar gulyás husnak elevenen összeapratott. Illy kegyetlenséggel gyilkoltatt le a nagyobb rész, mely pedig leginkább horvátokból állott.

Meddig fog illy rablócsordákkal szövetkezni a horvát, meddig fog vakon maradni a saját véreinek elkövetett irtózatosságokra nézve.

Nem látja-e még elég világosan valódi célját ezen harcznak, mely bár az ő nemzetiségével és önállásának szíve alatt vivotik is, de nem egyéb egy dologkerülő rablócsapat fosztogatási és gyilkolási vágyainak kielégítésénél?

Bár átlátná ezt mielőbb, és fogna kezét velünk e közös gyilkosok semmivételére! Isten önnel

K.

U. i. Feltöröm levelemet, hogy azon most kapott hírről tudósítom önt, miszerint Kiss Ernő ezredes tegnapelőtt egy fényes győzelmet vívott ki, melyben az ellenség közül 400-an, a mi embereink közül csak 4-en estek el. Részletesben az ezredes megérkezése után. A Futak átellenében levő dunántuli ellenséges sánczolatok ma aug. 7-én kezdettek ágyuink által öszvelövdözötni. A futaki oldalról most is hallani az ágyudörgéseit.

Igen bámulva hallám a napokban, hogy egy bizonyos W. volt katonatiszt azt állítja, hogy ő a Ferdinand-huszárezredtől, ezen ezredgyávasága miatt távozott volna el! Ez annál szemtelenebb egy állítás, mivel az illető kénytelenített éppen e vád terhe miatt eltávozni, s így önbűnét akarná egy magát minden alkalommal dicsőségesen viselt ezredre mázolni. Reményem, hogy az illető a tisztikarnak iránta mutatott elnéző viselkedését nem fogja e nyilatkozat után is egy súlyosabb büntetésre provocálni.

Egy katonatiszt Szegeden.

* * *

Ezen cikk nekem küldetett be, ha az érdekelt, volt tiszt magát sértve érezné, fel vagyok hatalmazva az írónak — ki bármely feleletre készen áll — nevét vele tudathatni.

Csernátoni.

Mákvirágok.

— Geben Sie mir gekochte Mais! szólítá meg közelebről egy vendéglőben a szolgát egy polgártárs, kinek a kukuruz nevezet zu gemein volt. A szolga azonban nem értett történetesen hochdeutsch s azt gondolván, hogy ki főtt egereket — gekochte Mäuse — kér, az vagy bolond vagy csufólodik, gazdájához futott panaszkodni, de ez szerencsére nagyon is hochdeutsch beszél.

— Midőn tegnapelőtt este elfutamodott a hír, miszerint Radezcki Majlandot bevette, Fischer fagyaldája körül több kisebb nagyobb csoportok állottak majd nem egymásba verve, nyelvén a fris híreket.

— Mi ujság szola egyik csoportozathoz sietve egy magos polgártárs, tán csak nem vette be Radezcki Milanot?

„Oh oh! — felele fontos képpel s a nagy ujság tudásának boldog önértetésében sugárzó szemekkel egy ártatlan képviselő — nem csak Milanot de Majlandot is bevette már.“

Gratulálunk azon választó kerületnek, melyben 30 ezer ember közt a fennasztelt képviselő ur a legokosabb ember.

— Nevezetes, hogy Radezcki győzelmein, nálunk leginkább ez olasz kérdésbeni ministerialis politikát helyeslő képviselők szomorkodnak.

— Némely magokat jól értesülteknek lenni állító ösmerőseink azt akarták velünk elhitetni, hogy a ministerium, — melynek 3 tagját kivéve mindegyik nagy védegyeletista volt — az önkényes és nemzetőrségi csapatok, ugy a sorkatonaság öltözetére megkivántató posztókat saját honi gyárainkból fogja megrendeltetni. Ezen borzasztó önámításra mi csak sajnálattal felettünk, mert hogy is lehet azt képzelni, hogy a ministerium, midőn a haza veszélyben van, illyes csekélységre gondol, kivált minden a mirva posztó nem is olcsóbb a zay-ugroczinál, vagy Gátsinál, vagy Kőszeginél. Aztán mély borzasztó következményei is lehetnének annak, ha mi saját gyártmányainkkal ruháznánk saját katonáinkat. Világos reactiot és bujtogatást idéznénk elő, az Oestereichische Zeitung hadat izenne s elfoglalással fenyegetne, aztán Bécsben és Brünben a magyart szemüveggel mérnék meg tetőtől talpig, tán még macskazenét is csinálnának Pulszkinak, sőt világos hogy magyar köriratu huszassainkat is hol csak lehet mind elzárni, szóval nyitt lázadás és ellenségeskedés volna ellenünk ama rettenetes Bécs felől, melyről írva van, hogy es ist nur eine Kaiserstadt. Azért ti magatokat jól értesültek lenni hitt ösmerősek, és ti magyar posztó-gyárnokok Ugroczon, Gácson és Kőszegen hagyjátok fel reményseleltekkel mely zavarba döntené a ministeriumot, ti anticobdenisták, kik védvámokat ohajtanátok Magyarországnak tegyetek le ezen vágyaitokról melyek teljesülését akadályozza a hatalmas Bécsi birodalomtoli félelem és a — pragmatica santio.

— A nevelési törvényjavaslatok tárgyalása alatt igen csekély számú közgyhallgatóság volt

jelen. Egy baloldali képviselő azon malitiosus megjegyzést tette, hogy a nők adnak ugyan fiatalkorúakat hazának, hanem a nevelést az atyákra bízzák. —

— Az országos rendőrség derék főnöke, Hajnik Pál, ismét egy jó fogást tett; 64 ezer pengő forintot tartott le ezüst huszasokban, melyeket oda akartak küldeni: „wo die Banknoten blühen!“ szeretnők tudni, meddig késnek még azok a magyar bankjegyek? gondolják meg urak, hogy mindennapi késedelem progressiv veszteség, s hogy a bécsi csizmatalp-bankókkal az ezüstpénz hazánkból teljesen kiszivattyuztatik.

Csernátóni.

Borsod, augusztus 9-én 1848.

Szerkeztő!

Ha az ember úgy kényekedve szerint bánhatná a lelkével mint a szolgabíróval a zsidó: bizonyísten, rögtön egy meteor-hárfává parancsolnám bűnös lelkemet, hadd dalolná el rajta a szelek Europa táblabíráinak a szabadság valódi dalát —

Halljuk csak:

Még az elmúlt hó 13-án (dies nefastus) kelt, egy hadügyministeri parancs érkezik hozzánk a minap, mellyben rendeltetik, hogy Borsod minden nemzetőrei seregéljenek össze M. Kövesden hova hamarabb, hanem Zentára indulandnak, költségén persze az állománynak.

Igy la, kereken és röviden.

Ezen háborus fama bizottmányi ülést szült; melly eléggé hasonlított egy piros posgás fellelkesült miskolci kofához, — fájdalom azonban ez még sem szült semmi eredményt.

Miklós Ferencz e. alispán magánlevele kieszközlé a hadi ministertől, hogy már ne menjen mind, csak 3 ezer, a megye vagy ki költsége, és felügyelése mellett. —

De hát szent isten! hogy menjen ez a 3 ezer? talán ez is sok lesz? — hisz a veszély még nem nagy. —

Ismét deputáltak Pestre.

És lön deválva a Zentára küldendők száma ezer kétszázra.

És lön lehangolva sok lelkes kebel ugyanannyi fokkal alább.

És lön határozata az itthon ülő táblabírói camarillának, hogy öltöztessenek bevnünket uniformisba. — Vigyenek le kocsin gözösön, de azon conditio alatt, hogy december 11-én már kivivjuk a győzelmet. . . .

És lön meghatározva, hogy ezen határozatnak határa is legyen, miszerint pénz kell. . . !

Kérjünk kölcsön rögtön az egrí képtalantul, s egyszersmind tudakoztassuk meg, hogy tudtak olly korán elindulni a hevesiek!

Küldjünk gabonát eladni a vásárra, s így két hét múlva lesz egy pár forint.

Azután az illetők induljanak szükséges kelmet venni.

Két hét múlva ez is készen lesz.

És még is azt mondják, hogy Augusztus 21-én indulunk.

A pesti nemzeti lovasőrség, f. hó 13-án reggeli 8 órakor Pesten a Városliget megetti Hermináligetben tartandja zászlószentelési ünnepélyét, mit is ezen testület a tisztelt Közönségnek szives meghívás mellett ezennel nyilvánít.

H I R D E T É S E K.

Oszwald testvérek,

a Józseftéren,

ajánlják a **nemzeti őrsereg** számára szabály szerinti kész munkáikat, mint: lovaskardokat, lőszerszám és kardszijra való Alpaca-fém-vaszatokat — gyalogsági aczélkardokat; gombokat Alpaccafém- és összetételből, csákóra vagy töltéstárczára való czimereket.

NB. Ugyanitt lesznek legközelebbi alkalommal töltéstárcza-, kard, és közönséges megvágászuro nyokra való szíjak is kaphatók.

Singer Ignác és társ

újjan nyitott férfiruhatárában, nagyhidútcza 9 számú Haris-féle házban kész

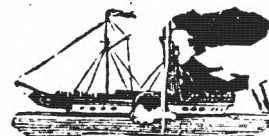
nemzeti egyenruhák,

mint: buzavirág-kék atilák, szürke posztó- vagy toskingnadrággal együtt 16 — 18 pf.

szürke köpenyek

pedig 7—8 pfjávali jutányos áron kaphatók.

Hasonló öltözetek elkészítése vagy szállítása megrendelés útján egész századok számára is a leggyorsabban eszközöltetik.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán,

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vonatgőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Magyar központi vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pest felé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar központi vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felelős szerkeztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.